

Др Војин Грковић – биографија
Редовни професор Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду
(у пензији)

Војин Грковић је рођен 1. априла 1947. године у Чачку. По завршетку Машинског факултета у Београду 1970. започео је каријеру као млађи инжењер у Институту за хемијска, технолошка и металуршка истраживања у Београду, где је две године радио на енергетским проблемима у индустрији гвожђа и челика. Затим је две године радио у „Енергопројекту“, највећој српској (тј. Бившој Југословенској), инжењеринг организацији, на пројектовању термоелектрана. Магистрирао је 1974. године из области термоенергетике на Машинском факултету у Београду. Две школске године (1975/76 и 1976/77) радио је као асистент на истом факултету, где је држао вежбе из предмета „Термоенергетска постројења“.

У октобру 1977. прешао је у РЕИК Колубара у Радну заједницу за припрему изградње и изградњу ТЕ Колубара Б, укупне предвиђене снаге 4x600MW (алтернативно 5x500MW). Године 1983. донета је одлука да прва два блока буду блокови за спрегнуту производњу електричне енергије и топлоте за даљинско грејања Београда, електричне снаге: 2x350MWe и топлотне снаге 2x380MWt. У Колубари Б, Војин Грковић је прво био водећи инжењер за турбине, затим главни машински инжењер, а од 1984. технички директор радне организације у оснивању. Учествовао је у преговорима са Светском банком за кредит Југославији, за ТЕ-ТО „Колубара Б“, у износу од 300 милиона УСД. Преговори су успешно окончани и кредит је одобрен, али због санкција уведених Србији 1992. године, није се могао користити. У ТЕ „Колубара Б“ остао је до краја 1995. године, али је последње две и по године координирао пројекат реконструкције „ТЕ Никола Тесла А“ (укупне снаге 1640 MWe), за грејање Београда и изградњу одговарајућег топлодалековода до Београда.

Државни испит је положио 1980. године. На Машинском факултету Универзитета у Београду 1984. године одбранио је докторску дисертацију са темом: „Оптимисање одузимања паре из турбина за спрегнуту производњу електричне и топлотне енергије“. Године 1987. положио је све предвиђене испите и добио „зелени картон“ – дозволу за рад у спољној трговини.

Године 1988. изабран је за ванредног професора на Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду, где је, у допунском радном времену, предавао предмет: „Топлотне турбомашине“. За редовног професора на Факултету техничких наука Универзитета у Новом Саду изабран је 1993. године, када је прешао на факултет у стални радни однос са 40% редовног радног времена, а поред предмета: „Топлотне турбомашине“ поверен му је и предмет: „Термоенергетска постројења“.

У јануару 1996. прешао је из „Колубаре Б“ у СТМ пословни систем, на место директора развоја пословања, где је остао до краја 1997. Тамо је углавном радио на склапању уговора за заступање страних компанија и на развоју одговарајуће сервисне мреже.

У лето 1997. године боравио је на постдокторским студијама код Проф. Др. Штетера на Машинском факултету Универзитета у Штутгарту. Ту је урадио студију под насловом: „Off-Design Process Analysis of Two Shaft, Simple Cycle Gas Turbines“.

На место генералног директора Фабрике глинице „Бирач“ у Зворнику, Република Српска, Босна и Херцеговина дошао је у априлу 1998. године, гдје је скоро две године радио на решавању проблема покретања и повећања производње, укупног развоја и ревитализације пословања фабрике.

Године 2001. дошао је на место секретара за индустрију у Привредној комори Југославије (Србије и Црне Горе), где је до 2003. радио на решавању системских проблема покретања и развоја индустрије, која је била разорена међународним санкцијама и НАТО бомбардовањем.

На Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду прешао је у радни однос са пуним

радним временом 2003. За шефа катедре за процесну технику на ФТН-у изабран је 2008. Исте године именован је од стране Декана Факултета, на место директора Департмана за енергетику и процесну технику, на којим позицијама је остао до пензионисања 30. Септембра 2015. На Факултету техничких наука држао је наставу из предмета: „Топлотне турбомашине – теоријски основи“, „Процеси и конструкције вишестепених турбина“, „Термоенергетска постројења“, а једно време је држао наставу и из предмета „Енергија и друштво“.

Пошто је испунио све законом прописане услове 2015 године, Војин Грковић је добио инжењерску лиценцу и постао члан Инжењерске коморе Србије 2016. године.

Од јесени 2015. до септембра 2019. Војин Грковић је био директор компаније „Steinbeis Energy Technologies doo Novi Sad. Сада је слободни консултант у областима енергетике и енергетских технологија. У оквиру тих активности, као лиценцирани инжењер и одговорни пројектант, урадио је ПЗИ за: „Термоелектрана Костолац Б' Блок БЗ, Главни технолошки систем, турбина и помоћни уређаји“.

Војин Грковић је учествовао у бројним активностима Југословенског друштва термичара, односно Друштва термичара Србије (ДТС-а). Председник Југословенског друштва термичара био је од 1993. до 1997. године. За то време биле су формиране две секције Друштва и то: „Индустријска енергетика“ и „Термохидраулика“. Осим тога, тада је била донета и одлука о покретању часописа „Thermal Science“. Војин Грковић је до децембра 2022. био члан Научног одбора ДТС-а. На научним скуповима Друштва термичара Србије, укључујући и Југословенско друштво термичара саопштио је укупно 25 радова.

Војин Грковић је аутор и коаутор више студија и пројеката. Од 2004. до 2006. (30 месеци) био је координатор за Србију пројекта „Јачање управљања квалитетом, способностима и инфраструктуром у СЦГ“, који је финансирала Европска унија, а водила га је Европска агенција за реконструкцију. Током 2009. и 2010. водио је двогодишњи пројекат: „Технологије коришћења биомасе за производњу електричне енергије и когенерацију“, који је финансирало Министарство науке Србије. Пројекат су радиле 4 организације са укупно 15 истраживача. Током 2013. и 2014. године водио је пројекат под називом „Заједнички развој наставних планова и програма и образовних материјала за машинске инжењере на нивоу мастер студија“ из програма прекограничне сарадње са Мађарском.

Добио је Октобарску награду града Београда за магистарски рад 1974. Активно је учествовао у раду Удружења професионалних инжењера Београда, где је био председник од 1994. до 1998. године, а учествовао је и у раду друштва: „Технологија и друштво“. Војин Грковић је члан Њујоршке академије наука и Међународне менаџерске академије. Као лиценцирани инжењер, Војин Грковић је члан Инжењерске коморе Србије, струковног удружења инжењера Србије.

Објавио је преко 150 научних и стручних радова, укључујући 11 књига, 18 радова у међународним часописима и 36 радова на међународним научним конференцијама.